

DOWN SENDROMU VE MÜZİK

Tuğçem KAR ¹

1984 yılında Tekirdağ'da doğdu. 1998-2002 yılları arasında İstanbul Avni Ak-yol Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nde piyano ve keman eğitimi aldı. 2000-2004 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'nın Yarı Zamanlı Opera Ana Sanat Dalı Koro Şarkıcılığı bölümünde şan çalışmalarına Prof. Şebnem Ünal ile başladı. 2002 yılında Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi – Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda piyano, viyola eğitimi almaya başladı, 2006 senesinde birincilik derecesiyle mezun oldu. 2002 yılında Selman Ada'nın bestelediği, Çetin İpekkaya'nın Rejisörlüğünü yaptığı “Aşk-ı Memnu” operasında “Nihal” rolünü; 2003 yılında Orhan Şalliel' in bestelediği, Murat Göksu'nun Rejisörlüğünü yaptığı “Kuva-i Milliye” operasında “Erkek Çocuk” rolünü üstlendi.

2008 yılında Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nde ilk yüksek lisansını; 2012 yılında İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde ikinci yüksek lisansını tamamladı. 2007 – 2018 yılları arasında sözleşmeli öğretim elemanı olarak Marmara Üniversitesi'nde Ses Eğitimi derslerini üstlendi. 2019 yılı Aralık ayında İTÜ-TMDK Ses Eğitimi Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı. 2020 yılı Ocak ayında Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nde doktrasını tamamladı. 10 Mart 2021 tarihinde Sahne Sanatları bilim/sanat alanında Doçent unvanı almaya hak kazandı.

1. Giriş

Özel eğitim gereksinimli birey, çeşitli bireysel özellikleri ve eğitim yeterlilikleri nedeniyle akranlarından anlamlı düzeyde farklılık gösteren bireydir. Özel ge-

¹ Doç. Dr., İstanbul Teknik Üniversitesi, Türk Müziği Devlet Konservatuvarı, tkar@itu.edu.tr

Kaynakça

- Aydınlı, B. (Mart, 2021). “Özel Eğitimde Down Sendromu Etkinlikleri ve Müzikal Uygulamalar” hakkında İstanbul’da yapılmış röportaj.
- Başar, Ş. (2016). *6-12 Yaş Orta-Ağır Zihinsel Geriliği Olan Çocuklarda Ses, Ritim ve Hareket Uygulamaları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Başaran, Nurettin. (1986). *Tıbbi Genetik*. Bilim Teknik Yayınevi.
- Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı. (1999). *Çağdaş Toplum, Yaşam ve Özürlüler*. 1. Özürlüler Şurası, Komisyon Raporları, Genel Kurul Görüşmeleri. TC. Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı, Takav Matbaacılık ve Yayıncılık AŞ.
- Bayazıt, B., Fil, H., Son, M., Çolak, S., Eskiyecek, C. G. ve Çolak, E. (2014). Eğitilebilir Zihinsel Engelli Kız Çocuklarda Cimnastik Çalışma Programının Denge Gelişimine Etkisinin İncelenmesi. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 2(8), 370-377.
- Baysal, N. (1983). *4-6,5 Yaş Grubundaki Down Sendromlu Çocukların Dil Gelişimlerinde Müzik Öğelerinin Kullanılması*. Yayınlanmamış Bilim Uzmanlığı Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Bor, M. (2018). *Terapatik Rekreasyon Faaliyetlerinin Down Sendromlu Çocukların Sosyal Gelişimine Etkisi: Elazığ İli Örneği*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Batman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Bulut, S. (Eylül, 2021). “Özel Eğitimde Down Sendromu Etkinlikleri ve Müzikal Uygulamalar” hakkında İstanbul’da yapılmış röportaj.
- Çadır, D. (2008). *Zihinsel Engelli Öğrenciler İçin Müzik Terapi Yöntemine Göre Hazırlanan Sosyal Beceri Öğretim Programının Etkililiğinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü.
- Çelik, P., Sarı, M. M. ve Yıldırım Doğru, S. S. (2015). *Türkiye’de ve Avrupa’da 2000-2013 Yılları Arasında Özel Gereksinimli Çocuklarla İlgili Yapılmış Olan Müzik Eğitimi Çalışmalarının Değerlendirilmesi*. *Ines Journal*, 2(2), s. 10-28.
- Değirmenci, Z. (1993). *Zihinsel Özürlü Çocukların Komutları İzleme Becerisinin Gelişiminde Müziğin Etkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Diñçer, S. (2014). *Down Sendromlu Çocukların Gelişimsel Durumlarının Genişletilmiş-Gelişimi İzleme ve Destekleme Rehberi (g-gidr) ile Değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Uzmanlık Tezi, İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi.
- Doğru, S.S.Y. (2009). Özel Eğitimde Kullanılan Alternatif Programlar (Montessori Yaklaşımı), Türk Bilim Araştırma Vakfı, *TUBAV Bilim Dergisi*, 107-116.
- Duffy, B. ve Fuller, R. (2000). Role of music therapy in social skills development in children with moderate intellectual disability. *Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities*, (13), 77-89.
- Fulya, Z. T. (1994). Montessori’nin Görüşleri ve Eğitim Yaklaşımı. *Okul Öncesi Eğitimi Dergisi*, 26(47), 18-22.
- Holfester, Chiris, (2008). “The Montessori Method, Early Childhood Education Book”, Starters.
- Hoşgörür, V. ve Taştan, N. (2013). Eğitimin İşlevleri, 9. Bölüm, s. 281-306 içinde Özcan Demirel ve Zeki Kaya (Ed.) *Eğitim Bilimine Giriş* (8. Baskı) Pegem Akademi.
- Howlin, P., Goode, S., Hutton, J. ve Rutter, M. (2009). Savant skills in autism: psychometric approaches and parental reports. *Philosophical Transactions of Royal Society*, 364, 1359- 1367.
- İlkm, M., Kalaycı, M., Güleröğlü, F. ve Gündoğdu, C. (2018). Down Sendromlu Çocuklarda Sportif Etkinliklere Katılma Durumuna Göre Sosyal Uyum ve Beceri Düzeyinin İncelenmesi. İnönü University *International Journal of Social Sciences (INIJOSS)*, 7(1), 162-172.
- İlhan, L. (2008). Eğitilebilir zihinsel engelli çocuklarda beden eğitimi ve sporun sosyalleşme düzeylerine etkisi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 16(1), 315-324.
- Kaleci, Z. (2017). *Zihinsel Yetersizlik Gösteren Bireylerin Orff Çalgıları Yolu ile Müzik Becerileri Öğretimi Üzerine Bir İnceleme*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

- Kara, S. (2019). Özel Eğitim Öğretmenlerinin Özel Eğitim Süreçlerinde Müzik Eğitimi Entegrasyonuna İlişkin Görüşleri. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Kırşehirli, M. (2011). *Zihin Engelli Çocuklara Özbakım Becerilerinin Şarkı Yoluyla Öğretilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Kılıç, E. (Eylül, 2021). “Özel Eğitimde Down Sendromu Etkinlikleri ve Müzikal Uygulamalar” hakkında İstanbul’da yapılmış röportaj.
- Köküöz, Ayşe, Nur. (1995). Down Sendromu, *Bilim ve Teknik Dergisi*, sayı 337, 42-47.
- Krikeli, V., Michaidilis, A., Kalvdinaou, N. (2010). Communication improvement through music: The case of children with developmental disabilities, *International Journal of Special Education*, 25(1).
- Kurt, O. (2006). *Otistik Özellikler Gösteren Çocuklara Zincirleme Serbest Zaman Becerilerinin Öğretiminde Gömülü Öğretim Yaklaşımıyla Sunulan Sabit Bekleme Süreli Öğretimin ve Eşzamanlı İpucuyla Öğretimin Etkililik ve Verimliliklerinin Karşılaştırılması*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Lim, H. A. (2007). *The Effect of Developmental Speech–Language Training Through Music on Speech Production in Children With Autism Spectrum Disorders*. Unpublished Doctoral Thesis, University of Miami.
- Lundqvist, L.O., Andersson, G., Viding, J. (2008). Effects of vibroacoustic music on challenging behaviors in individuals with autism and developmental disabilities. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 390-40.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2007). Çocuk gelişimi ve eğitimi zihinsel engelliler. Milli Eğitim Basımevi.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2018). Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği, Resmi Gazete, Sayı 30471.
- Newberger, D.S. (2000). Down syndrome: prenatal risk assessment and diagnosis. *American Family Physician*, 62(825-838).
- Öner, K. A. (2014). *Açık Anlatım Yönteminin Hafif Düzeyde Öğrenme Güçlüğüne Sahip Öğrencilerin Müzik Dersindeki Ritmik Beceri Eğitimine Etkisinin Analizi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Özbek, N. (Mayıs, 2021). “Özel Eğitimde Down Sendromu Etkinlikleri ve Müzikal Uygulamalar” hakkında İstanbul’da yapılmış röportaj.
- Özbeç, Ç. (2007). Özel Çocuklar ve Terapi Yöntemleri. İnkılap Kitabevi.
- Sağır, T. Şakalar, G.Y. (2018). An Investigation on a Computer-Assisted Digital Musical Teaching Material for the Special Education of Educable Mentally Retarded Children in Turkey. *The Turkish Online Journal of Design, Art and Communication* – 8(3), 583-594.
- Savarimuthu, D. ve Bunnell, T. (2002). Öğrenme Güçlüğü Çeken Hastalarda Müziğin Etkisi: Bir Literatür Araştırması. *Complementary Therapies in Nursing & Midwifery*, 8.
- Showe, Janet, (1962) A Guide For Teaching Educable Mentally Retarded Children in Primary and Intermediate Levels in Special Classes in New Haven, MSci diss., Southern Connecticut State College.
- Stephenson, J. (2006). Music Therapy and the Education of Students with Severe Disabilities. *Education and Training in Developmental Disabilities*, 41(3), 290- 299.
- Susman, J. E. (2009). The effect of music on peer awareness in preschool age children with developmental disabilities: *Journal of music therapy*, 46(1), 53-68.
- Şaylı, Bekir, Sıtkı. (1986). Medikal Sitogenetik, Yargıçoğlu Matbaası.
- Tayşi, K. Say, B. (1975). Tıbbi Genetik, Hacettepe Üniversitesi Yayınları A12.
- Uzun, F., ve Kılınc, Z. (2020). Rekreasyon faaliyetlerinin engellilerde yeri ve önemi (Down sendromu üzerine nitel çalışma). *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 4(2), 149-160.
- Şakalar, G. Y. (2017). *Türkiye’de Eğitilebilir Zihinsel Engelli Çocukların Özel Eğitim Müzik Derslerinde Kullanılacak Bir Bilgisayar Destekli Müzik Ders Modülü Tasarımı (İstanbul örneği)*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Young ID. Medical Genetics, Oxford University Press, 2005: 52-56.